

Alelie Coronel-Camitan
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats op de Filipijnen.

Marius liep naar de voordeur en hoorde mensen binnen praten. Hij gluurde door het raam.

Ik vraag me af wie er is, dacht hij. Zijn moeder werkte in een ander land, dus meestal waren alleen hij en Lola (oma) thuis.

Hij deed de deur open. Al zijn vrienden waren er!

'Verrassing!' riepen ze.

'We wilden vieren dat je tijdens de taekwondowedstrijd een medaille hebt gewonnen', zei Jose, de beste vriend van Marius.

'Ik ben erg trots op je.' Lola drukte Marius stevig tegen zich aan. 'Je moeder is aan de lijn! Ik weet zeker dat ze alles over je medaille wil horen.'

Nadat Marius met mama had gesproken, genoot hij met zijn vrienden van het feestje. Ze kletsen gezellig en smulden van het lekkere eten van Lola.

'Wil je morgen samen gaan bowlen?' vroeg Jose voordat hij vertrok.

'Zeker weten!' zei Marius.

Die avond voor het slapengaan sprak Marius een gebed uit. 'Hemelse Vader, dank U dat U me zulke geweldige vrienden en familieleden hebt gegeven. Zegen mijn moeder alstublieft nu ze ver weg is. En zegen me alstublieft dat ik morgen gezellig met Jose kan bowlen.'

Maar de volgende dag kon Marius niet gaan bowlen. Er was

een fikse regenbui en iedereen moest binnen blijven. Marius zat thuis en luisterde naar de regen die op het dak kletterde. Hij wou dat hij met Jose kon afspreken.

Drie dagen lang bleef het regenen. De straten stonden blank. Sommige huizen in de buurt van Marius stonden ook onder water.

Marius trof Lola later in de keuken aan. Het eten rook heerlijk.

'Wat maak je?' vroeg hij.

'Ik kook voor een paar gezinnen in onze wijk', zei ze. 'Hun huis staat onder water en de bisschop heeft me daarom gevraagd om te helpen.'

Marius dacht aan Jose. 'Kunnen we eten voor de familie van Jose maken? Misschien hebben zij ook hulp nodig.'

'Dat is een geweldig idee', zei Lola.

Marius kookte rijst en bakte eieren voor Jose en zijn familie. Toen hielp hij Lola om het eten te verpakken.

Eindelijk hield het op met regenen. Marius en Lola waadden door de straten om het eten te bezorgen. Het water stond tot Marius' knieën!

Ze troffen Jose en zijn familie bij hun huis aan. Jose huilde.

Marius omhelsde zijn vriend. 'Wat erg dat je huis overstroomd is', zei hij. 'Jezus houdt van je. En wij houden ook van je.'

Samen hielpen Marius en Jose de modderige spullen in het huis van Jose schoonmaken. Terwijl ze werkten zong Marius 'Ik ben een kind van God'. Toen ze even pauzeerden, gaf Marius Jose het eten dat hij voor hem had gemaakt.

'Bedankt dat je ons gezin hebt geholpen', zei Jose. 'En bedankt voor het eten! Het is heel erg lekker!'

'Graag gedaan', zei Marius.

'Zou je me meer over Jezus kunnen vertellen? En over het liedje dat je zong?' vroeg Jose.

'Natuurlijk!' zei Marius. 'Wil je zondag met me mee naar de kerk gaan? Daar leer ik over Jezus. En we kunnen ook samen zingen.'

'Is goed', zei Jose.

Marius werd helemaal warm vanbinnen. Hij was blij dat hij Jose en zijn familie kon helpen. En hij was ook blij dat hij over het evangelie kon vertellen. ●

OVERSPOELD DOOR LIEFDE

ILLUSTRATES: JAMIE BAUZA